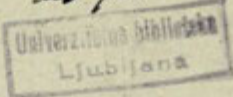

7.

Velika Dolina, 15./10. 1897.

No 703

Moja ljuba Marica!

Kaj si bodeš pač ne
 mislili o meni, da se
 vam tako dolgo ne o-
 glaiam? Prožite nverjini,
 da sem ves ta čas prav
 čisto na Vas mislila,
 samo časa mi bilo, da
 bi bila te misli tudi
 izrazila. Kako me je

pravi vleklo k celjski slavi,
norti. Saj sem vedela, da
dobim tam vas; kako lahko
bi se bile sennanile. A mi
ni bilo mogoče Toma za-
pustiti. Pri komersu v
Apibjini menim, da
niste bili. No ja, tudi ne,
a upam, da mi bode mo-
gocē priti drugo leto k skan-
pisateljcu: t. d. Letos sem
prai tako »delom preoblorena
da se ne vem kam obrnit.
No, če Vas nate private raz,
mere kaj zanimajo, — o.
tvorili smo na Pregani,
kako perico koda od tod,
sisto na hevatiki mijsi

potrdnimo. Vse to tega ⁱⁿ ^{mo}
večno obilo opravila. Da
vse mejnimo in nadzorujemo
ko bote do kraja urejno, se
bojemo tudi ropet ne.
koliko v. d. h. n. l. Potem
primem gotovo ropet na
pero ter Vam napišem
ilanch o xenskem vprašanju,
kojega mi morate satis.
viti, če se prav sgrajajo
nad njim vsi Gresiški
tega sveta.

Morda Vam je znano da
sem poslala isto so i sl. Karoti
aal, da o predmetu, kojega so
baj isti dan obdelovali na
komersu sl. literator. Morda

ste sitoli. Dotično no-
tice v listnici Narodni
Kasneje mi je Govekar
sam pisal prav laskavo
pismo, a - seveda se i
on ne strinja s menoj.
Magari, tem bolj ostro
bodem jaz pisala. No, da
se mi posreči, da no-
polet ventur koga
prepričam.

Tanaije čerice sem
v pisala in prikrajala po
Frick's Rudarskan. Prej betala
sem celi letnik, a ji kaj ter,
ko kaj pravega soliti. Pesa
se namreč bolj se stoarini
kakor kedaj treba telitov
odstavljati, s čim hrave
kumisti in kedaj pšenico rajati.
Bodite prišino povzročilini
blvica dolinar